

имъ и имъ помагалъ въ домашны тѣ имъ работы. Ревекка, майка имъ, коя то была жена добродѣтелна, съ гледала, чи Іаковъ отъ день на день прилѣпва къмъ благочестіе то, и видѣла, чи и отъ двѣ тѣ безпѣтны жены Ісавови нѣма да станжтъ добродѣтелни дѣца, за туй чи тѣ и сами нѣмали въ сърце то си ни страхъ Божій, ни ни покорность къмъ родители тѣ си. За тасъ причина, тя и издырила на Іакова, леснинж за да получи благословеніе то отъ баща си Іакова. Іаковъ, кжто стори туй, на влече върху си таквось негодование отъ брата си що то неможалъ веке да живѣе безъ страхъ въ отъчскіятъ си домъ: поради туй се принудилъ да се отдалечи отъ родителскіятъ си домъ въ Месопотамія, при Вуйка си Лавана, у кого то и живѣло повече отъ двадесеть години. Тогава, въ онуй време му се родили дванадесеть сынове, кои то слѣдъ това станжли праотцы на дванадесеть тѣ Израилевы колѣна. Амъ най-сетнѣ се завърнжлъ той въ бащина та си кжща съсъ сичка та си челядь, и кжто добылъ име Израиль, останжлъ слѣдъ Исаака правитель на Божія та църква.

§ 8.

Іосифъ се продава отъ братія та си. Быт. Гл. 34-35.

Сынове тѣ на Іакова много теготы докарвали на баща си съсъ злы тѣ свои нравовы и съсъ злы тѣ си постѣпки. Тѣ нѣмали ни благочестіе ни кротость ни взаимнж любовь, ни съгласіе единъ съсъ други, презъ кое то да може Божія та Църква да се исправи отъ